

[Ove Hansen.]

udvalget, er der rigtigt anført 1.000 kr. Jeg gør blot opmærksom på denne fejl, så den kan blive rettet.

Formanden: Jeg vil da lade foretage rettelse i overensstemmelse hermed, således at tallet på side 5, første spalte, sidste afsnit, 2.000 kr. erstattes med tallet 1.000 kr. Jeg går ud fra, at på tilsvarende måde skal tallet 2.000 kr. på side 5, spalte 2, linje 16 fornedet, erstattes med 1.000 kr.

Axel Kristensen: Til det ærede medlem hr. Holger Eriksen skal jeg sige, at det er rigtigt, at den inflationspolitik, der er ført igennem de senere år under socialdemokratiets ledelse, volder uhyre vanskeligheder og skaber megen uret, mest mod dem, der har sparet noget op, de skal leve af. Når man ustandselig sammenstiller det med lønmodtagerne — det er jo det, det ærede medlem hr. Holger Eriksen gør — skal det da ikke glemmes, at lønmodtagerne gennem stadige lønstigninger har fået en højere reallevetod, end de havde før. Det menneske, der af sine penge har sparet noget op og sat det i faste værdier, må da have lov til at få den værdi ud af det, som det har på det tidspunkt, hvor han sælger det. Ellers bliver han helt urimeligt behandlet.

Det ærede medlem hr. A. C. Normann fortalte en hel masse udmærket om alt det, han havde udrettet i udvalget. Jeg har ikke lagt mærke til det. I sin tid, da vi lavede loven, kæmpede vi stærkt imod den daværende højtærede finansminister, Kjeld Philip, om de 2.000 kr. for forbedringer. Det var ikke muligt at påvirke de radikale til, at dette tal skulle være lavere. Da vi så havde fremsat et forslag om, at det skulle være 500 kr., kom det ærede medlem hr. A. C. Normann i sidste øjeblik — han havde ikke talt om det før — og foreslog 1.000 kr., så bedriften turde være ringe; men det er i hvert fald en erkendelse af, at det, de radikale hidtil har kæmpet for, nemlig de 2.000 kr., var urimeligt.

Det ærede medlem hr. A. C. Normann taler efter min opfattelse fuldstændig forvirret. Det ene øjeblik siger han, at han synes, det er udmærket, at parcelhusejerne er blevet fri, for de skal da have genanskaffelsesværdien ubeskåret, og hvis de skal købe

et andet sted, er det dog urimeligt, at de ikke kan det; han kan godt tænke sig at gå videre, så at det også kommer til at omfatte erhvervsjendomme. Men i næste øjeblik vil han beskatte de bebyggede grunde, når de sælges. Hvordan kan man begge dele? Det lader sig da vist ikke gøre, når genanskaffelsesprisen er markedsprisen.

Det ærede medlem taler om, at han har villet være formidlende. Det har vi andre ikke mærket det mindste til. Flere gange har det ærede medlem hr. A. C. Normann ikke kunnet komme til møde i udvalget, når jeg ønskede samarbejde med de radikale og med det ærede medlem om dette. Det er da klart, at jeg ønskede det. Kunne jeg have vundet dem for vore synspunkter, havde vi fået vore synspunkter igennem; det er da rimeligt, at jeg gjorde, hvad jeg kunne. Når det ærede medlem hr. A. C. Normann ikke var til stede i udvalget — og det var han ikke, da vi diskuterede, efter hvilke principper det skulle laves, om det skulle være efter vore eller efter regeringens — gik jeg derfor til den politiske ordfører for hans parti og forklarede, hvad der var sket. Jeg har tilbudt begge de herrer om og om igen at sætte dem ind i, hvorledes vi tænkte, hvad vi ville lave, men der var ikke nogen, der havde nogen som helst tid til at deltage i sådanne drøftelser, så denne tale om formidlende virksomhed giver jeg ikke ret meget for.

Dernæst siger det ærede medlem hr. A. C. Normann, at jeg overhovedet ikke ville forhandle om en arealstørrelse, der var mindre end den, vi havde foreslået. Men det var jo, fordi der var en saglig begrundelse for de 2.500 m², vi har foreslået. Det er muligt, at det ærede medlem hr. A. C. Normann ikke var til stede i udvalget, da jeg gav den begrundelse, det ved jeg ikke, men i hvert fald er det klart, at rundt omkring, hvor man ikke har kloakker — og det er der mange steder i Danmark, man ikke har — skal grunden være mindst 2.500 m², for at man kan få lov til at anlægge sivebrønde. Det skal da ikke være sådan, at de ejendomme, der ligger ved byerne, hvor man har kloakker, skal slippe fri, medens andre ikke kan. Det er ganske oplagt, at der er mange, mange parcelhuse på landet, som har et væsentligt større areal end her ved byerne, og hvorfra der kan udstykkes, men